

Grund af det Handelsmonopol, der existerer, gav de virkelige Priser der, men kun betalte Kornet efter Tarten; men det er, som sagt, netop hvad det koster henede med Tillæg af Fragt. Jeg formoder, at det ærede Udvalg ikke har været bekendt med denne Omstændighed, og at det derfor vil finde det billigt, at de Embedsmænd, som ikke have Brødet billigere paa Færverne end her, faae det samme Tillæg, som Embedsmændene henede.

Finantsministeren: Maa jeg for det Første rette det Spørgsmaal til den høitærede Formand, om jeg skulde have overseet, at der er stillet noget Endringsforslag af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage) til et Dyrctidstillæg for de Embedsmænd, der ere høiere lønede end med 800 Rbd.?

Formanden: Nei, der er ikke stillet noget saadant Forslag.

Finantsministeren: Ja, saa skal jeg heller ikke videre indlade mig paa at drøfte denne Gjenstand, men afvente, om den ærede Rigsdagsmand vil stille et saadant Forslag, som hans Dittringer berettiger til at antage. Jeg vilde forøvrigt være ham meget taknemmelig derfor; thi jeg vilde ansee det for meget ønskeligt, om man kunde gaae videre, end jeg har drøftet mig til ved det foreliggende Forslag. Hvad forøvrigt det angaaer, som han berørte, om at jeg var meget tilbøielig til at bruge Ordet „Bildfarelse,“ naar jeg imødegik Andres Bemærkninger, saa troer jeg dog, at han i den Henseende har overført, hvad der var det Almindelige hos mig, naar jeg imødegaaer hans Foredrag, paa det, som skeer, naar jeg imødegaaer Andres. Hvad nemlig den ærede Rigsdagsmands Foredrag angaaer, saa tilstaaer jeg, at jeg vilde være i stor Forlegenhed, hvis der i det danske Sprog ikke fandtes Ordet Bildfarelse, for derved at betegne de forskjellige Urigtigheder, hvori han gjør sig skyldig. (M. Hage:

Høiere!) Jeg forstaaer ikke, hvad den ærede Rigsdagsmand siger! (M. Hage: Høiere!) Høiere, — ja gjerne! Hvad Færverne angaaer, da forholder det sig aldeles rigtigt, saaledes som jeg ved Sagens 1ste Behandling fremsatte, at man ingenlunde af de herværende Priser ubetinget kan slutte sig til, hvorledes Priserne ville blive paa Færverne. Det forholder sig ikke, som af den ærede Rigsdagsmand er antaget, at Tarten for Færverne fastsættes saaledes, som han antager, og som jeg villig vil indrømme vilde være det Naturlige; nemlig, at man tager den gjældende Pris herhjemme til den Tid, da Udsendingerne skulle finde Sted og dertil føier Fragten; men dette er ikke Tilfældet. Jeg erindrer, skjøndt Sagen ikke forterer directe under mig, men jeg erindrer det fra de forskjellige Indenrigsministres Foredrag meget tydeligt, at der tages andre Hensyn i Betragtning end netop de gjældende Priser her, og jeg erindrer navnlig, at Tarten, trods mine Indsigelser, engang blev sat lavere paa visse af Livets første Fornødenheder, end jeg kunde ansee det for rimeligt i Forhold til de her gjældende Priser. Jeg troer forøvrigt, at det Spørgsmaal om, hvorledes Tarten fastsættes for Færverne, er af meget liden Betydning med Hensyn til den foreliggende Sag. Jeg antager, at det Spørgsmaal, om Embedsmændene paa Færverne skulle have Dyrctidstillæg eller ikke, vil blive af forholdsviis ringe Betydning, fordi jeg har Grund til at mene, ogsaa efter min høitærede Collegas, Indenrigsministerens, Udtalelse, at der ikke vil blive Spørgsmaal om Anvendelsen af dette Tillæg paa særdeles mange af disse Embedsmænd. Grunden til, at hverken Island eller Færverne er medtaget i Regjeringens Forslag, har jeg forøvrigt anført ved Sagens Forelæggelse at være den, at ingen af disse Landsdele var medtaget ved Dyrctidstillæget i 1847.